Ög. 147 efter sin broderson Fogle, så hava de rest Ög. 32 efter sin systerson Torkel. Beteckningen **brþr · sin** 'sin broder' avser alltså förhållandet mellan **þurkl** och **þurburn**, vilken ävenledes varit en systerson till Sven och Sandar. Torkels förhållande till Torbjörn betecknas alltså genom »sin broder», hans förhållande till Sven och Sandar genom »son till systern».

Översättning: Sven (?) och Torbjörn och Sandar, de reste denna sten efter Torkel, sin broder, son till systern.

33. Å kyrkogård, Björkekinds hd.

Pl. XII. Fig. 1.

Litteratur: W. 39; P. A. Säve, *ATS* I, s. 108, *Reseberättelse* 1862, s. 59, teckning; C. F. Nordenskjöld, *Reseber.* 1871, s. 121, teckn.; E. Ihrfors, *Ostrogothia sacra*, s. 41, teckn.

Runstenen, som P. A. Säve fann »på öfversta plattan af skolhustrappan» men som nu befinner sig på nya kyrkogården, utgöres av en större bit, som är 89 cm hög och 54 cm bred, och en mindre bit, vars höjd är 82 cm och bredd 35 cm. Ämnet är granit. Slingans bredd är 11—12 cm.

Större delen av inskriften befinner sig på den mindre biten. Den första runan är **a**, som säkerligen utgjort slutrunan i (**þin**)**a**; P. A. Säve upptager därefter ett skiljetecken, som nu är under jorden. Uti **iftiʀ** är övre kännestrecket till **f** borta. Det följande skiljetecknet utgöres liksom alla de övriga i denna inskrift av tre prickar; Säve antager blott två. Uti **saibiurn** är **s** vänderuna och **b** har kännestrecken 1 cm skilda på mitten och från stavens ändar. I **faþur** står 1 cm av v. kännestrecket i **a** på det lilla stycket, det övriga på det större.

Runorna äro alltså följande:

Lilla biten: — **a** [⁝] **iftiʀ** ⁝ **saibiurn** ⁝ **f** Stora biten: **aþur** ⁝ **sin** ⁝

5 10 15 20

Namnet **saibiurn** motsvarar isl. *Sæbiǫrn*, fsv. *Sæbyor* (K. H. Karlsson, Skattelängd 1371 s. 64 i Västml. fornm. för. årsskr. h. III, *Sæbjörn* SRP. n. 1404 (1379).

Översättning: [N. N. reste denna sten] efter Säbjörn, sin fader.

34. Lundby, Å sn, Björkekinds hd.

Pl. XII. Fig. 2.

Litteratur: Brev från E. Ihrfors d. 4 nov. 1889 i VHAA med teckning.

Runstenen anträffades 1889 vid dikning norr om landsvägen från Å kyrka till Söderköping ungefär mitt emellan byvägarne till Lundby och Ingelstad, alltså ej långt från